

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Ja, komt tot Christus en wordt in Hem volmaakt en verloochent in uzelf alle goddeloosheid, en zoo gij in uzelf alle goddeloosheid zult verloochenen en God beminnen met al uwe macht, verstand en sterkte, dan is Zijne genade genoeg voor u, opdat gij door Zijne genade volmaakt moogt worden in Christus; en indien gij door de genade Gods volmaakt zijt in Christus, kunt gij op geene wijze de kracht Gods verloochenen.

BOEK VAN MORMON, MOR. 10 : 32.

No. 10.

15 Mei 1910.

15de Jaargang.

VAN PASCHEN TOT HEMELVAARTSDAG.

Gewoonlijk wordt er weinig gesproken over de veertig dagen tusschen de opstanding van Jezus en Zijne hemelvaart, en vermoedelijk wordt er ook weinig over nagedacht. En toch is dat tijdperk van veertig dagen een zeer gewichtig tijdperk geweest en van veel invloed op de prediking van het Evangelie en de oprichting van de Kerk van Christus. De Bijbel geeft geen volkomen verslag van alles wat door Jezus is gesproken en gedaan, dit lezen wij duidelijk in Joh. 21 : 25, alwaar wij lezen: „En er zijn nog vele andere dingen, die Jezus gedaan heeft, welke, zoo zij elk bijzonder geschreven werden, ik acht, dat ook de wereld zelve de geschrevene boeken niet zou bevatten.” Het is dan ook redelijk om te gelooven, dat alles wat door Jezus gesproken en gedaan werd, gedurende den tijd tusschen Zijne opstanding en hemelvaart, niet in den Bijbel vermeld is. Maar als wij alles wat vermeld is te zamen nemen, dan is er reeds zeer veel vermeld om ons te doen besluiten, dat Jezus die veertig dagen gebruikte, om Zijne volgelingen te onderwijzen en voor te bereiden voor het groote werk van de verkondiging van het Evangelie, met alles wat daarvan het gevolg zou wezen.

Wij lezen in Handelingen 1 vers 3 : „Aan welke (de apostelen) Hij (Jezus) ook, nadat Hij geleden had, Zichzelf levend vertoond heeft, met vele gewisse kenteekenen, veertig dagen lang, zijnde van hen gezien, en sprekende van de dingen, die het Koninkrijk Gods aangaan”. Wij leeren hieruit, dat Jezus gedurende die veertig

dagen, tusschen de opstanding en de hemelvaart, herhaaldelijk aan Zijne Apostelen is verschenen en met hen sprak over de zaken van het Koninkrijk van God. In I Cor. 15 wordt er ook melding gemaakt van die verschijningen, zie verzen 5 tot 7. De volgelingen des Heeren waren daardoor zeker, dat Jezus werkelijk was opgestaan, want indien Hij slechts eenmaal was verschenen aan enkele personen, dan kon men denken aan inbeelding of droomen; maar nu gedurende veertig dagen Hem in hun midden te zien, en Zijn onderricht te ontvangen, sloot alle twijfel buiten.

De vraag is nu, welke dingen heeft Jezus gedurende die veertig dagen tot Zijne Apostelen gesproken, met betrekking tot het Koninkrijk. Veel staat er niet van geschreven maar wij lezen, dat onmiddellijk na de hemelvaart des Heeren, een apostel werd aangesteld in de plaats van Judas, zie laatste gedeelte van Hand. 1. Verder lezen wij in de Handelingen der Apostelen, dat door oplegging der handen de gave des Heiligen Geestes werd geschonken en personen tot ambten in de Kerk werden verordineerd; en ook dat er een zekere organisatie bestond, 'de Apostelen als hoofd-opzieners overal reizende en het Evangelie predikende waren, terwijl in de steden of gemeenten ouderlingen werden aangesteld, die het opzicht over de plaatselijke aangelegenheden hadden. Het zou onredelijk zijn te gelooven, dat de Apostelen al deze dingen gedaan hadden volgens eigen goeddunken, en het is ook onredelijk te denken, dat zoo kort na het heengaan des Heeren, dingen gedaan werden die niet volgens een zeker door den Heere aangewezen plan waren. Wij kunnen zeer goed aannemen, dat al die regelingen en aanstellingen het gevolg waren van hetgeen zij van Jezus hadden geleerd gedurende die veertig dagen of voor dien tijd, en natuurlijk sluit dit niet uit, dat zij later door de bediening van hemelsche boodschappers en door den Heiligen Geest verder onderricht zullen ontvangen hebben.

Als wij nu nagaan wat de vier Evangelisten ons zeggen omtrent de woorden en handelingen des Heeren gedurende die veertig dagen, dan is het zeer duidelijk, dat de hier boven gemaakte bewering niet ongegrond is. Wij lezen in het Evangelie van Mattheüs, hoofdstuk 28, dat Jezus na Zijne opstanding en alvorens Hij ten hemel voer, tot Zijne apostelen zeide: „Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve doopende in den naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes; leerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb”, vers 19. De Heere gebod Zijne Apostelen dus, en dit behoorde tot de dingen van het Koninkrijk, om te prediken tot al de volken, te doopen en de menschen te leeren te onderhouden wat Hij geboden had.

De Apostelen dachten aan geen anderen doop, dan aan den doop door onderdompeling, want die werd toen bediend. Verder sluit dit in, dat de door den Heere onderwezen dingen, dus ook den doop, niet veranderd mochten worden.

Maar dit was niet alles, want Markus zegt nog meer. Wij lezen in Markus 16 : 17, 18, nadat eerst wordt gemeld wat Mattheüs heeft vermeld en hierboven is aangehaald : „En degenen, die geloofd zullen hebben, zullen deze teekenen volgen: In Mijnen naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken; slangen zullen zij opnemen, en al is het, dat zij iets doodelijks zullen drinken, het zal hun niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen, en zij zullen gezond worden.” In het Evangelie van Johannes lezen wij weer andere dingen, door Jezus gesproken en gedaan, gedurende die veertig dagen. In vers 21, van hoofdstuk 20, lezen wij, dat Jezus tot Zijne discipelen zegt: „Gelijkerwijs Mij de Vader gezonden heeft, zende Ik ook ulieden”. In vers 22 lezen wij, dat Jezus de woorden gebruikt: „Ontvangt den Heiligen Geest”. Hier kan mogelijk een aanwijzing gevonden worden, met betrekking tot de woorden die de Apostelen later moesten gebruiken, als zij de handen zouden opleggen voor de gave des Heiligen Geestes. Dan lezen wij in vers 23: „Zoo gij iemands zonden vergeeft, dien worden zij vergeven; zoo gij iemands zonden houdt, dien zijn zij gehouden”. Wij kunnen hier aan niets anders denken dan aan de kerkelijke tucht, aan de macht om op aarde, in den naam des Heeren, te binden of te ontbinden, zie in verband hiermede Matth. 16 : 19; 18 : 18. In vers 30 staat, dat „Jezus nog vele andere teekenen in de tegenwoordigheid Zijner discipelen gedaan had”, die niet in het Evangelie van Johannes geschreven staan. In Johannes 21 vinden wij melding gemaakt, dat Jezus bij gelegenheid van Zijn derde verschijning na zijne opstanding, zie vers 14, tot Petrus sprak en hem bekend maakte met hoedanigen dood hij sterven zou, zie vers 18 en 19; en verder vinden wij eenige mededeelingen met betrekking tot den Apostel Johannes.

Als wij nu al deze punten te zamen vereenigen, dan komen wij tot het volgende:

Gedurende den tijd tusschen de opstanding en hemelvaart des Heeren, verscheen Hij herhaaldelijk en aan onderscheidene personen. De opstanding was dus een bewezen feit. Zie Hand. 1 : 23 en I Cor. 15 : 5-7. Hij deed mededeelingen met betrekking tot het Koninkrijk Gods. Zie Hand. 1 : 23.

De Heere verklaarde door den Vader gezonden te zijn, en volgens die volmacht zond Hij Zijne apostelen, zie Joh. 20 : 21; hieruit volgt, dat Zijne Apostelen ook later op hunne beurt weer

anderen konden bemachtigen, om het werk des Heeren te verrichten. Den Heiligen Geest werd bevestigd met de woorden: „Ontvangt den Heiligen Geest”. De apostelen werden uitgezonden in de geheele wereld, om het Evangelie te prediken. De Kerk was dus een wereld-organisatie, met de apostelen aan het hoofd. Het zendingswerk zou door de Kerk verricht worden, en niet door afzonderlijke vereenigingen of personen, zooals in vele kerkgenootschappen het geval is. Met de prediking van het Evangelie moest ook de doop gepaard gaan; en tevens moest den volken geleerd worden „te onderhouden alles wat de Heere geboden had. Zie Matt. 28 : 19; Mark. 16 : 15, 16. Verder werd door den Heere medegedeeld, dat de geloovigen krachten en wonderen zouden kunnen verrichten en zelf ondervinden: Markus 16 : 17, 18. Verder werd den apostelen macht gegeven tucht uit te oefenen in het Koninkrijk van God, leden uit te sluiten of aan te nemen, en deze daden zouden in den hemel erkend worden, omdat zij door Jezus bemachtigd waren. Zie Joh. 20 : 23 en vergelijk met Matt. 16 : 19; 18:18. Ook deelde de Heere aan sommige Zijner volgelingen iets mede met betrekking tot hun toekomstig lot. Zie laatste gedeelte van Joh. 21.

Aangezien het duidelijk vermeld is, dat Jezus meer teekenen verricht heeft en dingen gesproken heeft als er vermeld staan, zie Joh. 20 : 30 en 21 : 25, zoo is het zeer aannemelijk, dat hetgeen vermeld staat van Zijn woorden en daden, gedurende die veertig dagen gesproken en verricht, slechts een kort begrip van hetzelfde is en die verschillende onderrichtingen uitvoeriger waren.

Voeg hierbij de zekerheid waarmede de Apostelen handelden en de juistheid en volkomenheid waarmede de Kerk des Heeren werd gevestigd, dan komen wij tot het besluit, dat de Heere gedurende den tijd tusschen de opstanding en de hemelvaart een groot werk verricht heeft, met betrekking tot Zijn Kerk op aarde, en de apostelen veel onderwijs van Hem hebben ontvangen, alhoewel er weinig van vermeld staat.

Voeg daarbij het afscheidswoord des Heeren vermeld in Matt. 28 vers 20: „Ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld,” en wij hebben de zekerheid, dat de Kerk des Heeren niet alleen onder Zijn toezicht is gevestigd, maar dat Hij, wanneer het noodig zal wezen, onderrichtingen zal blijven geven en wanneer de Kerk „alles zal onderhouden wat Hij geboden heeft,” dan zullen Goddelijke onderwijzingen en zoo noodig bezoeken des Heeren gegeven worden en plaats hebben, om Zijn Kerk verder op te bouwen en zich onder de volkeren der aarde te vestigen.

DE STRIJD MET BEPROEVING.

In een getuigenis vergadering, onlangs op vastendag gehouden, zeide een der broederen, dat hij met meer beproevingen omringd werd dan voor hij zich bij de Kerk aansloot en verwonderde zich daarover. Ongetwijfeld hebben anderen hetzelfde ondervonden en verwonderden er zich over. Als wij echter het feit in gedachten houden, dat waar het werk van God vooruitgang maakt, satan aanwezig is met zijne bestrijdende machten, dan wordt de zaak zeer duidelijk. Allen die de ware zaak van Christus omhelzen, kunnen verwachten dat moeilijkheden op hunnen weg geplaatst zullen worden. Dat is een van de kenmerken van het Koninkrijk van God op aarde. De apostel Jakobus ging zelfs zoo ver, dat hij zeide: „Acht het voor groote vreugde, mijne broeders! wanneer gij in velerlei verzoeken valt”, maar gaat voort om te verklaren waarom het tot groote vreugd geacht kan worden. „Wetende dat de beproeving uws geloofs lijdzaamheid werkt.” Jak. 1 : 2, 3. Het is redelijk te veronderstellen, dat het volk tot wien Jakobus schreef, ongeveer in denzelden toestand was als de hier boven vermelden broeder, want zijne woorden zeggen, dat hunne beproevingen kwamen omdat zij trachtende waren God te dienen. Om die reden konden zij zich verheugen. Het is echter zeer onwijs, om zich opzettelijk in verzoeking te begeven. Bedenk liever de woorden van den Zaligmaker: „Waakt en bidt, opdat gij niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vleesch is zwak”. Matth. 26 : 41. Maar er is ook een andere zijde aan dit schijnbaar toenemen van beproeving, nadat het Evangelie is aangenomen. Er zijn misschien in werkelijkheid niet meer of geen grooter beproevingen, maar zij schijnen grooter en talrijker, omdat wij ze tegenwerken. Wij bestrijden de verzoeken, terwijl wij daaraan vroeger gehoor gaven. Het was gemakkelijk genoeg te drijven op den vloed van algemeene dwaling, maar als wij ons tegen den stroom verzetten, dan gevoelen wij dat er tegenstand is. Als wij aan het gebruik van tabak of sterken drank gewoon zijn, die groote vijanden van reinheid, dan doen wij die van ons weg, als het licht van het Evangelie in onze zielen schijnt. Het waren voorheen geen verzoeken of beproevingen, want wij weerstonden hen niet; wij namen ons slokje of gebruikten tabak zonder dat wij gevoelden in verzoeking te zijn. Het is mogelijk, dat toen wij „den ouden mensch, der zonde aflegden”, onze begeerten niet onmiddellijk overwonnen waren, en wanneer die oude verlangens in ons opkwamen, dan herkenden wij de verzoeking -- omdat wij weerstonden. Een mensch heeft misschien een woeste natuur gehad;

hij gaf daaraan misschien gehoor, daardoor pijn of nadeel toebringende aan hen die hem lief waren, maar sedert de geest van ware bekeering over hem gekomen is, beheerscht hij zichzelf. Een zijner zwakheden was misschien het vloeken, maar sedert hij geteld wordt onder de Heiligen van God, wederstaat hij die aandrang. De poging noodig om zijn driften te beheerschen brengt de beproeving aan het licht. En zoo kunnen wij voortgaan en verschillende gevallen opnoemen. Misschien bezocht hij geen kerk voor zijne bekeering, en wordt nu verzocht door den geest van zijn vroegere nalatigheid, om zich soms te weerhouden en niet met de Heiligen te vergaderen. Hij gevoelde voorheen de aanwezigheid van beproeving niet, omdat het vervullen van plicht er niet mede in verband stond. Hij nam alleen raad met omstandigheden en begeerte, en volgde den weg waar hij de minste weerstand ondervond. Het kan zijn dat hij nimmer den Sabbat heiligde, maar nu gevoelt hij het gewicht der verantwoordelijkheid om het te doen. Zijne vroegere gewoonten trekken hem voor een tijd; maar hij geeft daar geen gehoor aan — hij wederstaat een andere verzoeking. Er zijn misschien ontelbare zwakheden en onvolmaaktheden, niet in de voorgaande opsomming genoemd, waar de nieuwe leden der Kerk mede te strijden hebben, maar men zal ondervinden, dat zij allen bijna dezelfde oorzaken hebben. En wanneer hij, door de kracht die het Evangelie geeft, deze dingen heeft overkomen, dan is er geen groote kracht van inbeelding noodig, om te zien hoe ver hij op zijn vroegere persoonlijkheid vooruit is. Groei komt door wederstand; ontwikkeling is het gevolg van juiste oefening. Iedere overwinning die van eenige waarde is, wordt alleen verkregen door een strijd die van beteekenis is. In het bestrijden van de zwakheden van het vleesch, ontwikkelen wij eigenschappen der ziel welke zeer te verlangen zijn. „De lankmoedige is beter dan de sterke; en die heerst over zijnen geest, dan die eene stad inneemt.” Spreuken 16 : 32.

De tegenwoordigheid van het kwade in de wereld heeft aanleiding gegeven tot ontelbare gissingen en eindelooze wijsgeerige stellingen, welke allen tot geen zeker doel voeren. De profeet Lehi echter verklaart, dat het noodig is, dat er een tegenstelling in alle dingen is, alvorens volkomen rechtvaardigheid en het daaruit voortvloeiende geluk volkomen beseft kan worden. Hij spreekt tot zijnen zoon Jakob, zeggende, dat als het niet zoo was „de rechtvaardigheid niet teweeg konde gebracht worden, noch goddeloosheid; noch heiligheid, noch ellende; noch goed, noch kwaad. Daarom moeten alle dingen tot een samen gevoegd zijn. Ware dit niet zoo, het lichaam zoude als levenloos moeten ver-

blijven; hebbende leven noch dood, verderf noch onverderfelijkheid, geluk noch ellende, gevoel noch gevoelloosheid. *** Indien gij zult zeggen, er is geen wet, zult gij eveneens zeggen, er is geen zonde. Indien gij zult zeggen, er is geene zonde, zult gij eveneens zeggen, er is geen gerechtigheid. En indien er geene gerechtigheid is, is er geen geluk. En indien er geene gerechtigheid noch geluk is, zoo is er geene straf noch ellende. * * * De Heere God gaf het aan den mensch, dat hij voor zichzelf zoude handelen; daarom zoude de mensch niet voor zichzelf kunnen handelen, tenzij hij door het een of ander verlokt worde". II Nephi 2, Boek van Mormon. Daar is dan de rechtvaardigheid van God, waarin reine en eeuwige vreugde is; en daar is de goddeloosheid van Satan, die, omdat hij zijn zaligheid verloren heeft en ellendig is, trachtende is alle menschen door de zonde met hem ellendig te maken.

Maar onze Eeuwige Vader is liefde en barmhartigheid. Terwijl Hij die boosheden in de wereld toelaat, waarvan wij gesproken hebben, zoo heeft Hij het voor Zijne kinderen mogelijk gemaakt, om die te overkomen. Hij heeft Zijn hand uitgestrekt om hen te helpen die gewilligheid toonen, Zijne geboden te gehoorzamen. Wanneer wij het Evangelie aannemen in oprechtheid, dan verspreidt de Heilige Geest Zijn Goddelijk licht om ons heen, het pad ten hemel aanwijzende, en wij richten onze zwakke schreden langs dat smalle en enge pad, al onze natuurlijke krachten aanwende, geloof hebbende, dat waar onze eigene kracht niet voldoende is, de Groote Helper ons hulpe zal zenden. Maar zooals de moeder of verpleegster soms het kleine kind alleen laat, om zijn pogingen, om alleen te staan, voort te zetten, of zijn onzekere stappen te doen, zoo laat God ons over aan de kracht en het verstand dat Hij ons gegeven heeft, om onzen weg opwaarts te bewandelen naar de vreugde Zijner tegenwoordigheid. Als het kind dat loopen leert, waggelt of valt, dan komt de moeder ter hulpe en ondersteunt het of helpt het opstaan. Maar zij staat niet voortdurend aan de zijde van het kind, het toestaande op haar eigen kracht te vertrouwen zonder ophouden, want dan zal het kind nooit zijn slapende krachten leeren ontwikkelen en zal altijd afhankelijk blijven — een leuner inplaats van een helper. Zoo is het met ons. God is ons bij de hand leidende, dat is, Hij geeft ons geloof, licht en hoop; dan zegt Hij ons te groeien door onze natuurlijke krachten. Als wij vallen, wankelen of moei worden, dan geeft Hij een helpende hand zooals Zijne wijsheid dat noodig acht, en onze gewilligheid zal toestaan. Laat ons de wil toonen, om recht te doen, die verzoeken te overkomen welke schijnen te vermeerderen als wij zoeken God te dienen,

en Hij zal den weg aanwijzen en ons helpen over de ruwe plaatsen. De vermaning van Paulus aan Timotheus is goed, ook voor de Heiligen der laatste Dagen: „Maar blijft gij in hetgeen gij geleerd hebt, en waarvan u verzekering gedaan is, wetende van wien gij het geleerd hebt”. II Tim. 3 : 14.

Millennial Star.

VOORZICHTIGHEID.

Voorzichtigheid is altijd aan te raden en ook op het gebied van godsdienst moet dit niet vergeten worden. Er zijn menschen die dit vaak uit het oog verliezen en in alles te onvoorzichtig zijn. Sommigen nemen maar alles dadelijk voor waar aan, wat zij door anderen hooren zeggen. Weer anderen weigeren beslist iets voor waar aan te nemen, dat zij niet kunnen verstaan of begrijpen. Voorzichtigheid is in elk geval noodig. Alhoewel vele personen het soms zeer goed bedoelen, zoo kunnen zij wel eens iets zeggen dat niet juist is; soms worden aangehaalde voorbeelden of gezegden niet goed begrepen of verstaan en verkeerd opgevat en niet van het zelfde standpunt beschouwd als bedoeld wordt. Al deze dingen moeten niet vergeten worden en voorzichtigheid is in deze dingen aan te raden, alvorens iets aan te nemen of te verwerpen.

Ook met het verwerpen van dingen moet men voorzichtig zijn. Omdat wij iets niet kunnen verstaan of begrijpen, of omdat het mogelijk boven de bevatting van ons verstand gaat, daarom kan het toch waar zijn en men doet wijs zoo iets niet te verwerpen. Het is ook onvoorzichtig een zaak te beoordeelen of te bespreken, of een besluit te vormen, alvorens men goed daarmee op de hoogte is. Er zijn, door het onvoorwaardelijk aannemen van zekere stellingen en door het verwerpen van dingen die men niet kon verstaan of begrijpen, vele valsche leeringen in de wereld gekomen, en de vooruitgang van de waarheid is daardoor vaak tegengewerkt, en het heeft vaak veel schade gedaan.

Het beste is daarom in alles voorzichtig te zijn. Voorzichtig in het vragen, in het antwoorden, in het aannemen en verwerpen, ja in alles.

VERPLAATST.

Ouderling Peter 't Hart is verplaatst van de Groningsche naar de Luiksche Conferentie.

Ouderling C. F. Paine van de Amsterdamsche naar de Groningsche Conferentie.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
B. G. THATCHER.

Assistent:
Wm. J. DE BRIJ.

HET EVANGELIE MAAKT BETER.

Er zijn menschen die denken, dat het Evangelie alleen goed is, om eenmaal, na dit aardsche leven, gelukkig te worden. Het Evangelie wordt door zoodanigen aangenomen, maar niet geleefd, en wat meer zegt, niet verstaan en begrepen. In werkelijkheid wordt het Evangelie alleen aangenomen als in overeenstemming daarmee gehandeld wordt, en het is niet twijfelachtig, dat menschen die hier op aarde geen vruchten genieten en voortbrengen van het Evangelie, ook hiernamaals niet dat zullen ontvangen wat zij wenschen of verwachten.

Het Evangelie is zeer krachtig en veel, ja ten slotte is daarvoor alles mogelijk. Het is den menschen gegeven om beter te worden in alle opzichten. Door het Evangelie wordt de mensch aan zichzelf ontdekt en ziet hij, dat de werken des vleesches verkeerd zijn, dat er verandering, bekeering noodig is. Al gaat dat ook met veel moeite en strijd gepaard, al is het vaak een vallen en opstaan, toch zal er vooruitgang zijn en ten slotte standvastigheid in dien verbeterden toestand. Maar om door het Evangelie in beter en dus gezegender toestand te geraken, moet de mensch ook van dat Evangelie gebruik maken en dus in alles handelen en leven volgen de eischen of voorschriften van hetzelfde.

Wat baat het talent van den schilder als hij dat niet aanwendt en penseel en kleuren gebruikt. Het ruw gesteente zal nooit een kunstwerk worden, al staat de beeldhouwer er ook bij en heeft de schoonste plannen in zijne gedachten en het gereedschap in zijn handen. Hij moet werken, het ruw gesteente bearbeiten en dan zal hij ten slotte zijn ontwerp in werkelijkheid aanschouwen.

Aldus is het gesteld met het Evangelie. Het is aanwezig, maar het ruw gesteente des menschen moet er door bewerkt worden, en dan eerst heeft de mensch er nut of voordeel van. Waar er geen vooruitgang of verbetering zichtbaar is, daar is de mensch dan de schuld van, omdat hij niet volgens de voorschriften van dat Evangelie handelt. Menschen die zeggen het Evangelie aangenomen te hebben, maar niet in overeenstemming daarmee leven,

doen zeer veel kwaad en zijn een hinderpaal tot de uitbreiding van het werk Gods. Een ieder moet zichzelve afvragen, of hij of zij wel in overeenstemming met het Evangelie leeft, en dus geen hinderpaal is, of de uitbreiding van het werk des Heeren in den weg staat. Zoo ja, dan is het eenige middel, dadelijk aan te vangen en te gaan leven volgens de voorschriften van het Evangelie. Gehoorzaamheid in alles is dan de groote les welke beoefend moet worden.

Wanneer iemand het Evangelie aanneemt, dan moet dat openbaar worden in den persoon zelf, in het gezin, in de werkplaats en in de maatschappij. Er moet verbetering komen in alle opzichten. De mensch zal beginnen, om te streven Gods geboden te onderhouden. Het gebed zal een eerste plaats innemen in het leven, de naam des Heeren zal niet ijdelijk gebruikt worden, leugen en bedrog zal niet meer op zijn pad zijn, onrecht wordt niet bedreven, onreinheid en onzedelijkheid, in woord en daad, zal vermeden worden; kortom er is verbetering in alle opzichten. En indien soms afgeweken wordt of overtreden, dan zal er schuldgevoel, berouw en begeerte tot vergiffenis zijn en een vernieuwde poging om op te staan en beter te doen.

En wat zal het gevolg zijn? Betere zonen en dochteren, betere vaders en moeders, betere mannen en vrouwen, betere werklieden en dienstdoden, betere patroons en meesteressen, betere burgers en overheidspersonen, kortom een ieder zal beter de plaats innemen waarin hij geplaatst is. Hoe geheel anders zal het dan zijn in het leven; de kinderen zullen hunne ouders liefhebben, eerbiedigen en gehoorzamen; de ouders zullen hunnen kinderen opvoeden op een goede wijze, door woord en daad; de vrouw zal trachten haar man met liefde en zachtheid te behandelen, in alles een hulpe voor hem zijn, zij zal hare krachten inspannen om de woning een waar tehuis te doen zijn waar orde en zindelijkheid heerschen. De man zal met liefde arbeiden om zich en de zijnen te voeden en te kleeden en zijn woning zal zijn liefste plek op aarde zijn. Wij zouden zoo voort kunnen gaan en iedere roeping in het leven kunnen bespreken en aantoonen, dat door aanneming van het Evangelie verbetering aangebracht moet worden en zal worden, wanneer in overeenstemming met het Evangelie gehandeld zal worden.

Het is waar dat er zwakke oogenblikken zijn in het leven, het is niet te ontkennen, dat het vleesch zwak is en de mensch soms op een onbewaakt oogenblik verkeerd doet, maar wanneer men het Evangelie heeft aangenomen, dan zal men daar spijt van hebben en dadelijk trachten de fout te herstellen, en degenen die door onze verkeerde daden of woorden leed zijn aangedaan,

zullen door het Evangelie tot vergeving worden aangespoord.

Wanneer een gedeelte der huisgenooten buiten het Evangelie staan, dan zullen de anderen, die zeggen het Evangelie te hebben aangenomen, met groote voorzichtigheid en liefde moeten handelen, om in alles een voorbeeld te zijn. De geloovige man of vrouw zal de ongeloovige echtgenoot niet moeten minachten of verkeerd behandelen. Integendeel moeten door het Evangelie de handelingen beter worden, opdat de ongeloovige zal kunnen zien, dat er in het Evangelie kracht tot verbetering is.

Lezers van „De Ster” wij zouden nog veel met u over deze zaak, welke zeer gewichtig is, kunnen spreken, maar wij willen u alleen ernstig afvragen, of gij door de aanneming van het Evangelie een beter man of vrouw geworden zijt. Zoo ja, dan zal het u verder helpen, om verder op den ingeslagen weg voort te gaan. Zoo het u niet beter gemaakt heeft, dan zijt gij er zelf de oorzaak van, omdat gij niet in overeenstemming met het Evangelie handelt. En weet gij wat het gevolg zal zijn? Velen, zelfs personen die u lief en dierbaar zijn, zullen door uwe ontrouw tegenover het Evangelie en door uwe verkeerde handelingen, het Evangelie verkeerd opvatten en misschien niet aannemen, omdat zij in u geen goed voorbeeld zien. En dan? Ja, dan zult gij u in den dag der dagen berouwen aldus gedaan te hebben. En daarom, keert weer en handelt in overeenstemming met het Evangelie. Leeft zooals gij leven moet en gij en uwe omgeving zal moeten bekennen, dat er kracht in het Evangelie is en gij er beter door geworden zijt, en de vruchten zullen niet uitblijven.

Zonen en dochteren zijt gij voorbeelden voor uwe ouders die buiten het Evangelie zijn, of een hulp voor hen wanneer zij zich met u in het Evangelie verheugen? Ouders is het zelfde met u het geval tegenover uwe kinderen? En gij vrouwen of mannen hoe is het met u gesteld, zult gij uw gelaat van schaamte moeten bedekken, omdat gij in iets te kort zijt gekomen? En hoe is het in de maatschappij gesteld met u, o mannen en vrouwen, die zeggen volgelingen des Heeren te zijn. Zijt ook gij voorbeelden in alles? Zijn deugd, eerlijkheid, reinheid, zindelijkheid en alle andere vruchten des Geestes in uw leven zichtbaar, of is men in u teleur gesteld geworden.

Nogmaals, leeft volgens het Evangelie, weest gehoorzaam aan de voorschriften van hetzelfde en gij zult ervaren, dat het u in alle opzichten beter maakt. Gij zelve, uwe omgeving, de Kerk en maatschappij, ja alles zal daardoor dan bevoordeeld worden. Onderzoekt de Schriften opdat die u voor kunnen lichten, bidt God om hulp en slaat zelf de handen aan den ploeg.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Op Woensdag 4 Mei werd er een buitengewone vergadering te Vlaardingen gehouden, in het gewone vergaderlokaal. Ouderling W. J. De Brij en President B. G. Thatcher spraken over de beginselen en de herstelling van het Evangelie. Aandachtig werd geluisterd en er was een goede opkomst van belangstellenden.

Gedurende de maand April werden er in deze Zending 27 personen gedoopt, zijnde 11 personen in de Rotterdamsche, 8 in de Amsterdamsche, 4 in de Arnheemsche en 4 in de Luiksche Conferentie.

Gedurende de maand April werden er in deze Zending 40350 traktaatjes en 4595 boeken uitgegeven. Er werden 5352 Evangelie-gesprekken gehouden en 1726 $\frac{1}{2}$ uren besteed aan het verspreiden van traktaatjes en andere lectuur. Er werd 1962 $\frac{3}{4}$ uren besteed aan het bezoeken van vreemdelingen.

Ouderling J. A. van Duuren heeft de meeste traktaatjes uitgegeven, zijnde 2145, dan volgde I. D. Stewart met 2110. Ouderling H. Hulshoff heeft de meeste uren met het uitgeven van traktaatjes besteed, zijnde 56 uren, dan volgde J. B. Knight met 55 uren. Ouderling R. J. Hemsley verspreidde de meeste boeken, zijnde 383, dan volgde P. 't Hart met 227. Ouderling H. Hulshoff had het grootste aantal Evangelie-gesprekken, zijnde 235, dan volgde C. F. Pain met 175. Ouderling J. H. Teeples heeft het groote aantal uren met het bezoeken van vreemdelingen doorgebracht, zijnde 94 uren, dan volgde O. T. Parker met 86 uren.

Op Zondag 8 Mei werden er in de avondvergadering te Rotterdam 10 personen bevestigd en 4 kinderen ingezegend. Het werk des Heeren in die stad is veel belovend. Het vergaderlokaal aldaar is steeds overvol.

Zuster A. van der Wiel, wonende te New-York, N. Amerika, maar voorheen te Rotterdam woonachtig, zond aan de presidente der Zusters-Hulpvereniging te Rotterdam 400 gebruikte postzegels. Wij zien dus dat de afstand geen hinderpaal tot helpen is. Een goed voorbeeld voor anderen in het verre Westen, die het werk in hun vaderland willen helpen.

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

Op Zondag 5 Juni zal de halfjaarlijksche Amsterdamsche Conferentie te Amsterdam gehouden worden. Tijd en plaats der vergaderingen zullen later vermeld worden.

WAT STERVENDEN GETUIGDEN.

Zuster Geertje Eggen, welke op 9 Mei te Rotterdam overleden is, getuigde voor haar heengaan van de waarheid van het Evangelie. Zij zeide vrede te hebben gevonden in hetgeen zij had aangenomen en was verheugd het werk voor zich en enkele familieleden in den tempel verricht te hebben. Haar droefheid uitdrukkende over vijanden van het Mormonisme ging zij heen. Dit getuigenis kwam van eene vrouw welke in Utah geweest is en het voorrecht had den Tempel in te gaan; en het zoude een waarschuwing zijn voor hen die het werk van God belasteren.

Op 10 Mei stierf te Rotterdam broeder Jacob Ober Jr. in den leeftijd van slechts 25 jaren. Twee dagen voor zijn dood, alhoewel zeer zwak zijnde, riep hij zijn vader, stiefmoeder, zuster en broeder bij zijn legerstede en zeide, dat hij tot spreken gedrongen werd. Ongeveer 5 minuten sprak hij met heldere stem over het Evangelie, getuigende, dat het Mormonisme het Evangelie was en God van den hemel had gesproken. Hij zeide, dat hetgeen in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen gepredikt werd de waarheid was. Hij drukte zijn blijdschap uit, dat hij spoedig ontbonden zou worden, raadde de huisgenooten aan niet bedroefd te zijn en gehoorzaam in het Evangelie te volharden.

Den dag van zijn sterven sprak hij zeer bemoedigend tot zijne zuster, welke hem getrouw in zijn ziekte verpleegd had. Hij zeide haar niet bedroefd maar verheugd te zijn omdat hij sterven ging, en dat zijn ziel zich verheugde.

Enkele malen dat wij hem bezochten gedurende zijn ziekte, zeide hij in Gods wil gewillig te berusten en wist dat Gods wijsheid groot was en als hij sterven moest dan was dat voor een wijs en goed doel.

Hij vroeg zijnen vader of hij bekend wilde maken dat hij in volle vrede met God en van het herstelde Evangelie getuigende gestorven was. Wij voldoen daarom gaarne aan zijn verzoek en plaatsen dit getuigenis in ons tijdschrift, hopende dat het anderen zal opwekken meer in overeenstemming met Gods geboden te leven, wetende dat de dood ieder uur wenkt.

Tevens is het een bewijs, dat zij die Gods wil doen, een getuigenis hebben dat het werk waarachtig en uit God is.

Wij twijfelen niet of onze zuster en broeder, zoo verschillend van leeftijd, 79 en 25 jaren, zullen het loon voor hunne werken ontvangen. In hun zwakheid hebben zij volhard tot het einde, het geloof behouden, voorts is hun weggelegd de kroon der overwinning.

God helpe de lezers dezer regelen aldus te leven en te sterven.

AANGEKOMEN.

4 Mei. Ouderlingen Andrew Schurink van Salt Lake City, en Hyde A. Willis van Lehi, Utah. Ouderling Schurink is de Arnhemsche en Willis de Amsterdamsche Conferentie als arbeidsveld aangewezen.

ONTSLAGEN.

Ouderling Stephen E. Busath is eervol van zijne werkzaamheden in deze Zending ontslagen. Hij arriveerde te Rotterdam op 4 Oct. 1909 en is sedert dien tijd in de Rotterdamsche, Arnhemsche, en Amsterdamsche Conferentie werkzaam geweest.

VERSLAG DER LUIKSCHER CONFERENTIE.

De halfjaarlijksche Luiksche Conferentie werd gehouden op Zondag 8 Mei en met zeer gunstig gevolg. De Geest des Heeren was overvloedig in alle vergaderingen aanwezig.

De eerste vergadering werd gehouden te Verviers ten 10 uur v.m. Nadat Conferentie-President S. D. Thurman eenige woorden van welkom gesproken had, sprak Zendings President B. G. Thatcher. Daar hij in de Engelsche taal sprak, werden zijne woorden in de Fransche taal vertolkt door S. D. Thurman. Hij sprak over het geloof in Christus en de noodzakelijkheid, om de geboden des Heeren te onderhouden. In het bijzonder sprak hij over den doop. Daarna sprak ouderling W. H. Callahan over de heerlijkheden van het Koninkrijk der hemelen en over de noodzakelijkheid van organisatie.

Te half drie n.m. werd er een vergadering te Seraing gehouden. Nadat Conf.-Pres. S. D. Thurman eenige woorden van inleiding gesproken had, werden de autoriteiten der Kerk en Zending voorgesteld en algemeen erkend. Daarna sprak ouderling G. B. Alexander en toonde aan, dat een boom aan zijn vruchten gekend zal worden. Hij maakte dit door vele voorbeelden duidelijk. Ouderling O. F. Acord sprak over de noodzakelijkheid van het stellen van verheven idealen en spoorde allen aan naar hoogere beginselen te streven. President B. G. Thatcher sprak over de noodzakelijkheid van een godzalig leven en vermaande tot voorzichtigheid en waakzaamheid, daar satan steeds trachtende is het volk des Heeren te verleiden.

Ten 7 uur des avonds werd er een vergadering te Luik gehouden. Ouderling I. Q. Rice sprak over de verwantschap tusschen God en mensch en over enkele beginselen van het Evangelie. Ouderling C. W. Gibs van Engeland sprak over den

geest van het Mormonisme; de afval en herstelling van het Evangelie werden daarna besproken. President B. G. Thatcher sprak in de Nederlandsche taal over de verzoening van Christus. Daarna sprak ouderling D. H. Thomas over de noodzakelijkheid van openbaring en dat God geen aannemer des persoons was. Conf.-Pres. S. D. Thurman sprak tot slot over de heerlijkheid van het eeuwige leven, het opofferend leven van Josèph Smith en vermaande allen tot getrouwheid.

Op Maandag 9 Mei werd er een bijzondere vergadering te Brussel gehouden. Aldaar spraken Conf.-Pres. S. D. Thurman, P. 't Hart, G. B. Alexander en Pres. B. G. Thatcher.

Op Maandagmorgen werd er tevens een Priestervergadering voor de zendelingen gehouden, alwaar verslag der werkzaamheden en nuttige wenken en raadgevingen werden gegeven.

I. Q. RICE, *Secr.*

JOODSCHE VOLKSWIJSHEID.

Niet ieder die hoog zetelt, is een heer.

Eén oog is geloofwaardiger dan twee ooren.

Leen ieder het oor, reik slechts den goeden vriend de hand en slechts uw eigen vrouw de lippen.

Een halve waarheid is een heele leugen.

Waarheid drijft boven, gelijk olie op het water.

De een heeft geen eelust voor zijne spijzen, de ander geen spijzen voor zijn eelust.

Het oog zegt, wat het hart meent.

Een parvenu heeft afkeer van oude menschen (omdat hij vreest, dat dezen zijn verleden kennen).

Al komt er een vlek op satijn, satijn blijft 't toch.

Verbeelding is erger dan ziekte.

Spreekt ge de waarheid, dan spaart ge een eed af te leggen.

Een ieder *houdt* van de waarheid, maar niet iedereen *spreekt* ze.

Waarheid doet pijn.

Geen toestand is denkbaar, waarin de mensch niet zijn plicht, zijn ideaal kan vinden. Hoe arm, ellendig ook: in de werkelijkheid, waarin gij leeft, daar en nergens anders ligt uw ideaal. Opwaarts werken uit hetgeen is, en terwijl gij voorwaarts streeft: geloof, leef en wees vrij. Wees niet dwaas; het ideaal ligt in uzelf, de sluitboom ook in uzelf; uw toestand is de stof, waaruit gij het ideaal zult vormen.

CARLYLE.

ROOSEVELT-VARIA.

Gehoord, bij het uitgaan van de openbare bijeenkomst in de Vrije Gemeente, het volgende gesprek tusschen twee Jordaanzonen, die er weinig Amerikaansch uitzien.

De eerste die bij gebrek aan plaats buiten heeft moeten blijven: — „Hoe was 't?”

De tweede: „Nou, eerst 'n heele smeer Engelsch, — dat kon ik niet begrijpen. Toen zei-ie zelf, dat-ie Duitsch (Dutch) sprak; dat heb ik dus niet verstaan. Hij sprak ook wat Hollandsch; maar dat was heelemaal niet te verstaan. En Amerikaansch heb ik 'm verder niet hooren spreken.” *(Hblid.)*

OVERLEDEN.

DEE. — Te Ogden City, Utah, is op 24 Maart overleden Aagtje Dee, dochtertje van broeder en zuster K. Dee. Zij was ruim 7 jaren oud.

EGGEN. — Te Rotterdam is op 9 Mei overleden Zuster Geertje Eggen, geboren Overdijk. Zij werd geboren 12 April 1831 te Hazelt, Gelderland; gedoopt 1 Sept. 1900 door ouderling J. Meibos Kzn. en bevestigd door Alex Nibley. Kort daarna emigreerde zij naar Utah en woonde te Salt Lake City. Nadat zij eenig tempelwerk verricht had, keerde zij weer naar haar vaderland terug in 1904. Tot op haar sterven verheugde zij zich in het Evangelie en gaf getuigenis van hetzelfde. Haar zoon J. Eggen is pas van zijne zending ontslagen en op weg naar zijn tehuis in Salt Lake City, Utah.

Ober. — Te Rotterdam is op 10 Mei overleden Jacob Ober Jr. Hij werd te Delft geboren op 25 Januari 1885, gedoopt 19 Februari 1893 door ouderling E. Neuteboom en bevestigd door K. van Kampen.

INHOUD.

Van Paschen tot Hemelvaartsdag	Blz. 145	Wat stervenden getuigden . . .	Blz. 157
De strijd met beproeving . . .	„ 149	Aangekomen	„ 158
Voorzichtigheid	„ 152	Ontslagen	„ 158
Verplaatst.	„ 152	Verslag der Luiksche Conferentie	„ 158
Het Evangelie maakt beter . . .	„ 153	Joodsche Volkswijsheid.	„ 159
In ons eigen Zendingsveld . . .	„ 156	Roosevelt-Varia	„ 160
Conferentie-Aankondiging . . .	„ 156	Overleden	„ 160

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 7 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50. Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00. — Per exemplaar 10 cent.